

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

Op naar de boedelscheiding!

Bestel vandaag uw eigen Vlaamse identiteitskaart.
Lees meer op blz. 12

Philip Claey's

Hoofdredacteur

Bedankt, Frank

Tijdens de nieuwjaarsreceptie van het Vlaams Belang maakte partijvoorzitter Frank Vanhecke bekend om zich geen kandidaat meer te zijn voor de verlenging van zijn mandaat als voorzitter. Na twaalf jaar voorzitterschap vindt hij de tijd gekomen om de fakkel door te geven aan nieuwe krachten. Elders in dit nummer kunt u daar meer over lezen, en we komen er nadien nog uitgebreid op terug.

Zoals Filip Dewinter het uitdrukte, heeft Frank Vanhecke al die jaren een foutloos parcours gereden. De partij behaalde onder zijn leiding zes verkiezingsoverwinningen op rij. In 2004 werd het Vlaams Belang zelfs de grootste partij in Vlaanderen. Grote moeilijkheden, zoals de reeks politieke processen die resulteerden in een feitelijk partijverbod, werden omgezet in successen. Bijna naadloos werd het Vlaams Blok het Vlaams Belang.

Frank Vanhecke was een kapitein die ook anderen liet scoren; hij heeft altijd het belang van de hele ploeg vooropgesteld. Hij maakte er een punt van om toegankelijk en aanspreekbaar te zijn, niet alleen voor bestuursleden en parlementsleden, maar voor alle kaderleden en militanten. Hij mag trots zijn op het werk dat hij heeft geleverd.

Het Vlaams Belang zal in elk geval zijn voordeel kunnen blijven doen op zijn inzet en ervaring. De procedure voor de bestuurshernieuwing, die in alle geledingen van de partij loopt, zal er ongetwijfeld voor zorgen dat het Vlaams Belang de toekomst met vertrouwen kan inzien.

Weg met die "reaalpolitici"!

Weet U het nog? Zonder de voorafgaande splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde zouden CD&V en N-VA niet eens aan de onderhandelingstafel plaatsnemen. En zonder verregaande staats hervorming zouden de beide partijen van het "Vlaams Kartel" nooit tot een nieuwe Belgische regering toetreden.

Wat een afgang voor dat Vlaams Kartel. Wat een leugens, wat een kiezersbedrog, wat een schaamteloze vertoning. Het werd een politieke leugen alleen vergelijkbaar met het VLD-bedrog over het vreemdelingenstemrecht. En wat een trieste vertoning bij onze collega's van de N-VA, waar men waarschijnlijk lotje-trek speelde om te bepalen wie de éne gelukkige zou zijn die zich mocht onthouden bij de stemming in de Kamer – terwijl alle anderen braafjes de nieuwe Belgische regering hun stem en hun vertrouwen gaven. Is daar echt niemand van pure schaamte in de grond gezakt of zo?

CD&V en N-VA hebben niet enkel alle dure eden en verkiezingsbeloftes verloochend, ze spelen nu ook nog mee in het octopusspel van de Belgische recuperatie. Ze vinden zichzelf moedig omdat ze deze keer niet onmiddellijk capituleerden maar zes maanden wachtten vooraleer hun broek af te stropen. Knechten van het regime zijn het, mensen die het belang van hun Vlaamse gemeenschap ondergeschikt maken aan de macht, aan de postjes, aan de kabinetten, aan hun eigen alles verstikkende ministerambities. En toppunt van de vernedering: ze stappen zich nu als kleuters aan het handje van premier Guy Verhofstadt, de Belgicist par excellence die zij gedurende acht jaren zo terecht en zo hard bestreden.

Wat kunnen we daaruit leren? In de eerste plaats dat Vlaanderen echt geen nood heeft aan Vlaams-nationalisten die zich als "reaalpolitici" voordoen; of zijn het Belgische reaalpolitici die zich als Vlaams-nationalisten voordoen? De idee van de Vlaamse onafhankelijkheid heeft de voorbije jaren reuzenstappen vooruit gezet. De Vlaamse autonomie wordt in buitenlandse politieke kringen zeker als een realistisch en dikwijls zelfs als een wenselijk scenario beschouwd. De Vlaamse publieke opinie is minstens rijp voor een politieke houding van "niets meer toegeven" en zelfs van eindelijk te nemen wat ons toekomt en waar we zelf met bloed, zweet en tranen voor werken. Het enige wat ons nog ontbreekt zijn politieke leiders met de moed van hun overtuiging.

Het voorbije jaar zijn in ons land meer dan 500 Vlaams-nationalisten uit de politieke vakbonden gegooid – enkel en alleen omwille van hun engagement bij het Vlaams Belang. Die 500 mensen zijn stuk voor stuk voor een soort rechtbank van hun vakbond gedaagd, waar zij de kans kregen om toch vakbondslid te blijven, indien zij bereid waren hun overtuiging en hun partij te verloochenen. Van die 500 mensen zijn er nauwelijks enkelen geweest die (om begrijpelijke redenen trouwens) de weg naar Canossa gingen – alle anderen zijn consequent met zichzelf gebleven.

Die 500 kleine Vlaamse arbeiders en bedienden hebben meer moed in hun kleine tenen dan alle Vlaamse reaalpolitici van de hele nieuwe Belgische regering samen.

De Vlaamse onafhankelijkheid staat vandaag mischien in de sterren geschreven. Maar er zal moed en consequentie en radicalisme nodig zijn om die vrijheid voor ons volk ook hier op aarde te verwezenlijken. Weg met de reaalpolitici, daar zijn er méér dan genoeg van. Leve de radicale en compromisloze Vlaams-nationale strijdpartij!

Frank Vanhecke
Nationaal voorzitter

Aflossing van de wacht

Zaterdag 12 januari vond in Borgerhout de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie van het Vlaams Belang plaats. In zijn nieuwjaarsboodschap ging partijvoorzitter Frank Vanhecke in tegen de bewering van sommige politieke waarnemers dat het Vlaams Belang zijn beste tijd heeft gehad.

Die waarnemers zijn volgens Vanhecke van slechte wil, ofwel hebben ze er niets van begrepen. "Het Vlaams Belang is allesbehalve overbodig of op zijn retour," zo klonk het. "Wat een arrogantie van onze tegenstanders. We hebben de voorbije maanden trouwens helemaal niet stilgezeten, met twee massale campagnes voor Vlaamse onafhankelijkheid die op evenzeer massale respons konden rekenen, nationale en internationale persconferenties, talrijke acties rond het dramatische probleem van de islamisering en rond de toestand in de faciliteitsgemeenten, de offensieve houding tegenover die verziekte profitariaatsmechanismen van de Belgische staat die de vakbonden in dit land zijn, en ga zo maar door."

Schijn-Vlamingen

De voorzitter wees erop dat het de Vlaams Belang-thema's zijn die de politiek in dit land en zelfs in Europa de komende jaren zullen bepalen. Dat geldt dezer dagen meer dan ooit voor wat betreft ons communautaire standpunt. Vanhecke haalde in dat verband trouwens snoeihard uit naar het zogenaamd 'Vlaams kartel' van CD&V en N-VA. "Ze hebben niet enkel al hun dure eden en verkiezingsbelofte verloochend, maar spelen ook nog eens mee in het octopus-spel van de Belgische recuperatie. Ze vinden zichzelf moedig omdat ze geven en toegeven na zes maanden in plaats van onmiddellijk door de knieën te gaan. Sukkelaars en schijn-Vlamingen, knechten van het regime zijn het, mensen die het belang van hun Vlaamse gemeenschap ondergeschikt maken aan de macht, aan de postjes, aan de kabinetten, aan hun eigen verstikkende Belgische ministerambities. Dat zij zich als kleuters aan het handje laten nemen door de Verhofstadt

die zij gedurende acht jaar zo hard en zo terecht bestreden hebben, spreekt boekdelen."

Voorzittersverkiezing

Het meest opgemerkte nieuwsfeit was de aankondiging van Frank Vanhecke dat hij, na bijna 12 jaar aan het hoofd van de partij te hebben gestaan, niet opnieuw kandidaat zal zijn om het Vlaams Belang te leiden. "Dat is voor mij een menselijk zeer ingrijpende beslissing omdat het Vlaams Belang eigenlijk mijn hele leven is, omdat ik niet enkel rationeel maar ook emotioneel met hart en ziel van deze partij hou, en omdat ik er bijzonder trots op ben dat ik destijds Karel Dillen mocht opvolgen en van zoveel mensen gedurende heel die tijd zoveel vertrouwen en politieke vriendschap kreeg," aldus Frank Vanhecke. Voor Frank Vanhecke moet het Vlaams Belang een efficiënte en aantrekkelijke strijdorganisatie zijn. Een wervend project. Wanneer iemand na 12 jaar voorzitterschap alleen zichzelf als opvolging goed genoeg vindt, is die man vermoedelijk heel ijdel en egocentrisch en in elk geval niet voldoende bekommerd om de toekomst van zijn vereniging. We hebben in deze partij terecht Karel Dillen

"Het Vlaams Belang is allesbehalve overbodig of op zijn retour"

geprezen omdat die verschillende keren zijn onaantastbare posities als parlements lid en later als voorzitter overliet aan anderen die zijn vertrouwen genoten. Dat was toen de juiste keuze en dat is het vandaag *mutatis mutandis* ook." Het leverde de uittredende voorzitter een minutenlange staande ovatie op.

Valkeniers kandidaat-voorzitter

Intussen maakte volksvertegenwoor-

Kandidaat-voorzitter
Bruno Valkeniers

12 jaar voorzitter

Als Frank Vanhecke op 2 maart 2008 de voorzittershamer doorgeeft, zal hij bijna 12 jaar voorzitter zijn geweest. Op 8 juni 1996 volgde hij Karel Dillen op, die de partij gedurende negentien jaar had geleid. "Ik geloof echter wel te mogen zeggen dat wij ons programma, onze beginselen, onze waarden door dik en dun trouw zijn gebleven. Zo moet het ook blijven. Zo zal het ook blijven," zo sprak Karel Dillen destijds op het nationaal congres in Dilbeek.

Frank Vanhecke, die de daaropvolgende jaren met zijn aanpak van redelijkheid en gezond verstand bij vriend en vijand respect zou afdwingen in het politieke debat, beloofde bij zijn aantreden als voorzitter plechtig dat het Vlaams Blok zou blijven staan "voor rechtlijnigheid, voor het niet laten verwateren van het programma en voor het behoud van het karakter van strijdpartij." Vanhecke hield zijn belofte en maakte van het Vlaams Blok/Vlaams Belang - met de onbaatzuchtige steun van duizenden idealisten -

diger Bruno Valkeniers zijn kandidaatstelling voor het voorzitterschap bekend. Valkeniers zetelt sinds de jongste federale verkiezingen voor het Vlaams Belang in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en is geen onbekende in de radicale Vlaamse Beweging. Valkeniers was actief in de Marixring, het KVHV en de NSV en was voorzitter van het Algemeen Nederlands Zangverbond. Beroepshalve was Valkeniers tot aan zijn overstap naar de actieve partijpolitiek directeur van het havenbedrijf Hesse-Noord Natie.

De komende dagen en weken buigt de partij zich over de aflossing van de wacht. In februari bespreken Partijbestuur en Partijraad de kandidaturen, op 2 maart heeft het kaderledencongres het laatste woord. Frank Vanhecke maakte duidelijk dat, ook al heeft het Vlaams Belang straks een andere voorzitter, "onze partij dezelfde rechtlijnige partij zal blijven: de partij van ons 'Vlamingen eerst' en 'Vlaanderen eerst!'"

In een volgend nummer komen we vanzelfsprekend uitgebreid terug op de voorzitterswissel.

Tom Van Den Troost

1996-2008: Bouwen aan de toekomst

"Dwingt het lot u ooit tot de keuze tussen schoothondjes en pitbull, wees dan de pitbull".

Karel Dillen bij het doorgeven van de voorzittersfakkel.

een grote, sterke en dynamische Vlaams-nationale partij. Onze partij zaaide met succes de Vlaamse onafhankelijkheidsgedachte en is vandaag een niet meer weg te denken factor in het Vlaamse politieke landschap – tot spijt van wie 't benijdt. Dat het Vlaams Belang nog steeds de compromisloze strijdpartij van de beginjaren is en dat straks ongetwijfeld zal blijven, is in niet geringe mate de verdienste van Karel Dillen en Frank Vanhecke.

"In de wijn van het Vlaams Blokprogramma wordt geen druppel water gedaan".

Frank Vanhecke in zijn 'maidenspeech' als voorzitter in 1996.

Historische kans verprutst

Met Verhofstadt III is de kogel door de kerk: de verliezers van gisteren bepalen het beleid van morgen en de eerstkomende maanden.

Als het erop aan kwam om het eigen nietige persoontje de hemel in te prijzen, kon men niet om de lieveling van de francofone politiek heen, Guy Verhofstadt. Want – aldus Verhofstadt in zijn regeringsverklaring van eind december 2007 – wie heeft de afgelopen 15 jaar “de overheidsfinanciën op orde gebracht?” Wie heeft “de schuld drastisch afgebouwd?” Verhofstadt natuurlijk! Wie heeft vooral de communautaire vrede bewaard door 8 jaar lang een ijzeren *omertà* over alle gerechtvaardigde Vlaamse communautaire eisen uit te roepen? Jawel, dezelfde Verhofstadt die niet voor niets doorgaat als de *chouchou* van Franstalig België. Was het niet Onkelinx die in de volgende bewoordingen Verhofstadt als de perfecte asekuele Belg omschreef: “C’est quelqu’un qui a beaucoup de valeur. Il a montré sa capacité à gouverner le pays dans la paix communautaire (...) Il a également su prouver qu’il connaissait bien les francophones et leur sensibilité”. Inderdaad.

Dat het dus dezelfde Verhofstadt is, die de vele, ook communautaire, be-

loften uit zijn Burgermanifesten manifest onder de mat keerde, de geknipte figuur voor het Belgische establishment zou zijn om ‘België’ en de eenheid te redden: wie zou zich hierover nog kunnen verwonderen? Het is alleen wonderlijk met welk gemak en met welke snelheid vooral het grote, zogenaamd Vlaamse kartel CD&V/N-VA bereid leek de Grote Roerganger te volgen.

Weinig enthousiasme

In zijn beleidsverklaring maakte premier Verhofstadt de grote lijnen van de zogenaamde interim-regering bekend:

- een sluitende begroting voor 2008 opmaken, door de voorziene tekorten weg te werken,
- de koopkracht van de bevolking ondersteunen (maar hoe? De schatkist blijkt leeg?),
- de industrie nieuwe impulsen geven (aandacht voor KMO's en het sociaal statuut van de zelfstandigen),
- wat de arbeidsmarkt betreft, een gemeenschappelijke strategie uitwerken (geen regionalisering dus)

met de deelstaten,

- de hoge kwaliteit van de gezondheidszorgen verder garanderen,
- klimaat en energie zullen hoog op de agenda van de interimregering staan,
- ook op het vlak van de mobiliteit wil deze regering bepaalde knopen doorhakken (nieuwe beheersovereenkomsten met de NMBS, het samenwerkingssakkoord Beliris),
- de modernisering van de dienstverlening van de overheid zal worden verder gezet,
- inzake veiligheidsbeleid wordt het actieplan voor de strafuitvoering en de overbevolking van de gevangenissen versterkt, waar nodig,
- en tenslotte zal deze regering de teksten van het Verdrag van Lissabon snel in de verschillende parlementen indienen.

U kan een geeuw van verveling niet langer onderdrukken? Hetzelfde overkwam onze fractie. En ook op de banken van het CD&V-N-VA-kartel bleek heel weinig enthousiasme, zelfs in die mate dat slechts weinig kartelkamerleden de handen op elkaar kregen. Vlaams Belang-fractie-

leider Gerolf Annemans speelde in zijn reactie op de regeringsverklaring handig in op het ogenschijnlijke ongenoegen van de christendemocraten en hekelde de toegevingen van alle Vlaamse, zogenaamde meerderheidspartijen.

Zo vroeg hij zich spottend af hoe het kon dat de Vlaamse partijen zo snel tot regeringsvorming konden worden verleid: "Ik zal u vertellen hoe die omschakeling zo snel is kunnen gebeuren. Dat heeft een reden: u hebt zich uiteindelijk bij de hand laten nemen door de bekwame gids, niet Jean-Luc Dehaene, maar door een nog veel bekwamere gids, Guy Verhofstadt." En rechtstreeks tot Yves Leterme: "U zou reeds in 2004 niet in een Vlaamse regering stappen zonder dat B-H-V zou zijn gesplitst. Toen zei u ook al: laten we er maar in stappen en we zullen wel zien. In feite doet u nu hetzelfde. U vergeet de staatshervorming. U vergeet zelfs andermaal B-H-V."

Schamele habbekrats

Verschillende politieke commentatoren, kan u tegenwerpen, waren nochtans opgelucht dat er een noodregering werd gevormd. De politici hebben dan toch hun verstand teruggevonden. "In heel de wereld is een politicus die zijn verstand gebruikt, iemand die zijn principes vasthoudt en ernaar handelt. Alleen in België is dit niet zo. Het verstand terugvinden in België betekent zijn principes vergeten en in een regering stappen zelfs zonder een programma", aldus een scherpe Gerolf Annemans.

Het Vlaams Belang waarschuwde de Vlaamse meerderheidspartijen meermaals: "Het volstaat het communautaire programma van de VLD vast te pakken en te zien wat er u te wachten staat, wat voor een schamele habbekrats er zal overblijven van al de communautaire beloftes (...) De profielen van de staatshervorming die Verhofstadt in zijn nota zal gieten, zijn nu al gekend: de federale kieskring, het herfederaliseren van bevoegdheden en het uitbreiden van de Brusselse gemeenten."

Zelfs de typisch Belgische pariteit – evenveel Vlaamse als Franstalige minister, met daarbovenop een asekuele premier – werd niet eens gerespecteerd. "Dat de Vlaamse eerste minister echter wordt geïntegreerd in de Nederlandse taalgroep om aan

een pariteit te komen, is *du jamais vu*". Natuurlijk is deze Verhofstadt de ideale man voor zowel de francofone politieke wereld als het Belgische establishment.

Tenslotte wierp Gerolf Annemans het zogenaamde Vlaamse kartel nog voor de voeten dat het "voor de kiezer werkelijk hallucinant blijft dat u van het *noodzakelijke* – u bent naar de kiezer gegaan met de boodschap wat er noodzakelijk was om hervormingen te kunnen realiseren, om onze arbeidsmarkt te organiseren en onze pensioenen te kunnen blijven betalen – geruisloos bent overgeschakeld naar het *haalbare*, wat de Franstaligen u duidelijk hebben gemaakt dat haalbaar is".

Zoals het zogenaamde communautaire ontwerp van Verhofstadt er nu ligt, is er aan de *bonuszijde* zelfs nog geen begin van een uitvoering van de vijf resoluties van het Vlaamse Parlement. Aan de *maluszijde* is er zoveel dat het zelfs niet de moeite loont om hierover in discussie te gaan. Dit is een globaal slecht, zeer slecht plan. Zelfs *De Morgen* (09.01.2008) schrijft dat "de premier op niet veel applaus vanuit Vlaams-nationale hoek zal moeten rekenen. Daarvoor lanceert hij te veel ideeën die de federale

staat moeten versterken."

De verantwoordelijkheid van CD&V/N-VA is verpletterend. Naar de verkiezingen trekken en een pak kiezers aantrekken met een communautair programma en dan uiteindelijk op dergelijk snelle manier overstag gaan terwijl net nu de druk op de Franstaligen zo begon te wegen, dat zelfs een politicoloog als Bart Maddens van de KULeuven een grote kans voor Vlaanderen zag opduiken: dit is inderdaad *du jamais vu*. Juist op dit moment laat het kartel de druk ontsnappen door snel in de noodregering van Verhofstadt te stappen. "Nu alle methodieken van de Belgische staatshervorming mislukt waren, ziet langzaamaan iedereen de werkelijkheid in, met name dat dit land niet meer te besturen valt. België is niet meer te besturen zonder dat daardoor Vlaanderen anders en slechter wordt bestuurd dan het zelf wil." Belgische staatshervormingen zijn tijdverlies. Nu België op zijn laatste benen loopt, hebben wij liever geen staatshervorming dan een heropening van het dossier B-H-V", waarmee Gerolf Annemans afsloot. Het oppositiewerk kan beginnen.

Peter Logghe

Taalgroepen in de Kamer:

88 Nederlandstalige verkozenen
62 Franstalige verkozenen

Meerderheid interim-regering Kamer

Nederlandstalig:

CD&V/N-VA: 30 leden

VLD: 18 leden

Totaal: 48 leden

Franstalig:

MR: 23 leden

PS: 20 leden

cdH: 10 leden

Totaal: 53 leden

Totale meerderheid: 101 leden

Oppositie Kamer

Nederlandstalig:

Vlaams Belang: 17 leden

SP.A: 14 leden

LDD: 5 leden

Groen: 4 leden

Totaal: 40 leden

Franstalig:

Ecolo: 8 leden

FN: 1 lid

Totaal: 9 leden

Totale oppositie: 49 leden

Zonder ambitie

Net voor het Kerstreces vond in het Vlaams Parlement het plenair debat over de begroting 2008 van de Vlaamse Regering plaats.

De Vlaamse Regering kan bij deze begroting 2008 rekenen op een aanzienlijke groei van de inkomsten, waardoor zowat 750 miljoen euro vrijkomt voor nieuwe beleidsinitiatieven. De Vlaamse Regering krijgt via de extra federale middelen en hogere ontvangsten uit de gewestbelastingen heel wat extra beleidsruimte en kon met o.a. ongebruikte conjunctuurprovisies zelfs een Toekomstfonds oprichten. De gecumuleerde beleidsruimte voor deze legislatuur zal mogelijkerwijze 3,6 maal hoger zijn dan bij de start zonder dat daar een versoepeling van de begrotingsnorm of substantiële heroriënteringen voor nodig waren.

Vlaams Volksvertegenwoordigster Marijke Dillen onderstreepte in haar tussenkomst dat de Vlaamse Regering weliswaar een aantal van haar budgettaire doelstellingen heeft gehaald, maar de geplande extra investeringen via alternatieve financiering en PPS voorlopig grotendeels in de voorbereidingsfase blijven. Uit een SERV-analyse blijkt dat de investeringsplannen van de Vlaamse Regering via alternatieve financiering weliswaar nog gro-

ter zijn geworden, maar dat de timing en vanzelfsprekend ook de realisatie steeds verder worden doorgeschoven. Marijke Dillen wees er tevens op dat de uitstekende begrotingsoverschotten de voorbije jaren ook te wijten waren aan ernstige onderaanwendingen op de uitgaven, vooral dan op precies investeringen en investerings-subsidies: "Onderaanwendingen betekenen natuurlijk dat wij ons ook nu weer mogen afvragen welk realiteitsgehalte deze begroting 2008 heeft en zal krijgen."

Een papieren "begrotingsinvesteringsregering"

De Vlaamse Regering sloot 2007 af met een groot kasoverschot en een groot overschot op de ingeschreven betaal-kredieten. Voor de Vlaams Belang-fractie is het dan ook duidelijk dat er iets schort met de inschatting vanwege de Vlaamse Regering op welk ogenblik de betaalverplichtingen op aangegane en toekomstige verbintenissen zich zullen realiseren. Dit betekent dat de realisatie van veel projecten op het terrein achterwege blijft.

Marijke Dillen beklemtoonde dat het rond de zo geroemde PPS-projecten van de Vlaamse Regering zeker niet allemaal rozengeur en maneschijn is. De budgettaire implicaties op lange termijn van de alternatieve financiering van weginfrastructuur en openbaar vervoer met o.a. beschikbaarheidsvergoedingen die gedurende 30 of zelfs 35 jaar door de Vlaamse Regering dienen te worden betaald, zijn één zaak maar nog belangrijker is de vaststelling dat deze Vlaamse Regering m.b.t. PPS op het einde van deze legislatuur qua realisaties op het terrein met zeer weinig zal kunnen uitpakken! Waar blijft de realisatie van de Liefkenshoekspoor-tunnel? Wat met de realisatie op het terrein van het START-plan rond Zaventem? Wat met de ontwikkelingen rond de luchthaven van Antwerpen? Ondertussen schuiven de voorziene termijnen voor het wegwerken van een aantal essentiële "missing links" steeds verder op (de Noord-Zuidver-

binding in de Kempen, de AX-haven-verbindingsweg voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge, enz....). Maar ook voor het Masterplan Antwerpen met o.a. de Oosterweelverbinding blijkt steeds meer dat er ernstige vertragingen zijn en de kostenramingen onderschat. Wat de alternatieve financiering voor de schoolinfrastructuur betreft durft minister Vandenbroucke zelfs geen tijdslimiet meer vast te leggen...

"Vlaanderen in Actie"

Marijke Dillen merkte voorts op dat het Vlaams Belang het grootste deel van het Actieplan "Vlaanderen in Actie" steunt maar blijft herhalen dat Vlaanderen enkel zal kunnen aansluiten bij de topregio's in Vlaanderen wanneer het over meer sociaal-economische hefboomen zou beschikken. Wil Vlaanderen verdere doorbraken forceren op het vlak van talent, innovatie en ondernemerschap, logistiek en mobiliteit dan is meer fiscale autonomie en de overheveling van het volledige tewerkstellingsbeleid onontbeerlijk. De nota van premier Verhofstadt van begin januari 2008 maakte echter duidelijk dat van een echte doorgedreven staatshervorming geen sprake zal zijn. De door Verhofstadt uitdrukkelijk gewilde "convergentiecriteria" die ook door minister van Institutionele Hervormingen Leterme worden onderschreven, overschaduwden immers elke overheveling van bevoegdheden. Een "big bang"-staatshervorming zoals het kartel CD&V-N-VA vóór en na de verkiezingen beloofde is dan ook steeds meer ijdele hoop! Enkele weken geleden, na het mislukken van Letermes regeringsformatie, zaten we op een scharniermoment waarbij de Vlaamse partijen konden aantonen dat het Vlaams geduld definitief op was en enkel een definitieve boedelscheiding voor de hand lag. Vandaag is onder Verhofstadt en met goedkeuring van nagenoeg alle Vlaamse partijen blijkbaar al de restauratie van de federale staat bezig.

Kurt Ravyts

Vlaams parlements-lid
Marijke Dillen

Nog verder uit elkaar

**Een nieuwe studie bevestigt nogmaals wat iedereen eigenlijk reeds wist.
Van een Waals economisch herstel is geen sprake.
De economische kloof tussen Vlaanderen en Wallonië wordt nog groter.**

Begin dit jaar verscheen een nieuwe studie van het Federaal Planbureau, waaruit blijkt dat de Waalse en Vlaamse economieën opnieuw verder uit elkaar drijven. Ook de komende jaren zal de economische groei in Vlaanderen substantieel groter blijven dan in Wallonië, waardoor de bestaande welvaarts-kloof tussen beide landen nog groter zal worden. Een en ander heeft natuurlijk ook gevolgen op het vlak van de werkloosheidsgraad. Terwijl het aantal werklozen in Vlaanderen met 100.000 zal dalen, zullen er in Wallonië nog 20.000 bijkomen. En terwijl tegen 2012 de werkgelegenheidsgraad in Vlaanderen met meer dan 69% de Europese doelstelling zal benaderen, blijft Wallonië steken op nauwelijks 59%.

Onmiskenbare realiteit

Zoals ondermeer *De Tijd* opmerkte, bewijst de nieuwe studie van het Planbureau nogmaals dat "de economische dynamiek in Vlaanderen anders is dan in Wallonië en Brussel en dat vooral de situatie op de arbeidsmarkt dramatisch verschilt." "Het is een realiteit die niet kan worden ontkend" en waaruit volgens het financieel-economische dagblad dan ook de juiste conclusie moet worden getrokken. Die luidt dat "meer economische bevoegdheden aan de regio's toegekend moeten worden en dat ze ruimte moeten krijgen om een eigen arbeidsmarktbeleid te voeren". Daarover bestaat in Vlaanderen al enige tijd een ruime consensus, in die mate zelfs dat ook de SP.A er zich voor uitsprak. Maar dat betekent natuurlijk niet dat het ook zover zal komen, want zoals bekend heeft de Parti Socialiste ook tegen deze gedeelde Vlaamse minimum-eis haar veto uitgesproken en zijn de Vlaamse regeringspartijen ondertussen opmerkelijk stil geworden.

Vlaanderen betaalt

Als de Franstalige politici aanvaarden dat de economische groei in Wallonië

structureel achterop hinkt en de werkloosheid er bedroevend hoog blijft, aldus nog *De Tijd*, is dat hun keuze, maar dat betekent niet dat Vlaanderen moet aanvaarden dat "hun immobilisme ook de Vlaamse economie en arbeidsmarkt verlamt". Dat is ongetwijfeld juist, maar slechts één aspect van de zaak. Al te gemakkelijk wordt immers vergeten dat de factuur van de Waalse sociaal-economische malaise grotendeels door Vlaanderen wordt betaald. Doch over die als solidariteit verkochte miljardendiefstal horen we de Vlaamse establishmentpartijen al helemaal niet meer spreken, tenzij dan om als bange wezels te verklaren dat men er niet wil aan raken.

Eigen keuze

Wijzen we er tenslotte nog op dat de nieuwste cijfers van het Planbureau ook zonneklaar aantonen dat van het zogenaamde Waalse economische herstel geen sprake is. Dat is weinig verrassend, want zoals iedereen weet is dat herstel al even dikwijls aangekondigd als de 'vernieuwing' van de PS. Niet toevallig overigens, want beide zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De PS lost geen problemen op, maar houdt ze in stand, aangezien de Waalse sociaal-economische malaise haar electorale levensverzekering is.

Wanneer Wallonië ooit enig perspectief wil krijgen op iets anders dan een nationale OCMW-status, zal het echter niet anders kunnen dan komaf maken met 'l'Etat-PS'. Zolang Wallonië en de PS synoniem blijven, zal er van een duurzaam herstel geen sprake zijn. Als de Walen desondanks willen blijven vasthouden aan de PS-staat, is dat inderdaad hun eigen keuze. Maar dan wel op voorwaarde dat zij hun socialisme voortaan ook zelf bekostigen.

Dirk De Smedt

De Waalse economische malaise betekent gegarandeerd electoraal kas-succes voor de PS. Het aangename voor Di Rupo en consorten is dat de factuur door Vlaanderen wordt betaald.

Vlaamse identiteitskaart

Het Vlaams Belang houdt de communautaire druk op de ketel.

De komende maanden zijn belangrijke maanden voor Vlaanderen. Met het Octopusoverleg dat vorige maand van start ging, zal blijken of er werkelijk een grote staatshervorming komt – de vette vis van Bart De Wever – of niet. Vlaams Belang is alleszins van plan om de communautaire druk op de ketel te houden. Daarom pakte Vlaams Belang uit met een origineel nieuwjaarsgeschenk.

Sommige politici konden het nieuwjaarsgeschenk maar matig waarderen.

Eind vorig jaar werd een interim-regering op de been gebracht onder leiding van premier Guy Verhofstadt. Tegen Pasen zou Verhofstadt dan plaatsmaken voor Yves Leterme, maar tegen die tijd moet men ook eensgezind zijn over een nieuwe grote staatshervorming. Nochtans wordt het duidelijk dat de Vlaamse partijen steeds meer hun bocht aan het nemen zijn. De kans is niet ondenkbeeldig dat er van die staatshervorming weinig tot niets in huis zal komen.

Fluwelen boedelscheiding

Vermits er met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid geen grote staatshervorming komt, moet men in dit land dringend overgaan tot onderhandelingen tussen Vlaanderen en Wallonië om de boedelscheiding en het einde van België voor te bereiden. De zogenaamde 'Praline divorce' waar het weekblad *The Economist* het over had en die moet leiden tot de Vlaamse onafhankelijkheid.

Om dit standpunt kracht bij te zetten, pakte Vlaams Belang uit met een originele actie. "Het mooiste nieuwjaarsgeschenk dat u uw volk kunt bieden is

ongetwijfeld een onafhankelijke staat! 2008: tijd voor onafhankelijkheid!". Dat schreef Vlaams Belang-fractie-leider Filip Dewinter begin dit jaar in een brief aan alle Vlaamse en Waalse parlementsleden. Elk parlements-lid ontving bij de jaarwisseling als nieuwjaarsgeschenk een gepersonaliseerde Vlaamse of Waalse identiteitskaart van de republiek Vlaanderen of Wallonië. Met de verspreiding van meer dan 600 Vlaamse en Waalse geïndividualiseerde identiteitskaarten wil het Vlaams Belang parlementsleden aan beide zijden van de taalgrens oproepen om werk te maken van een fluwelen boedelscheiding, naar het voorbeeld van Tsjechië en Slowakije.

Niet opgetogen

Dat sommige Franstalige politici alles behalve opgetogen waren over de actie, mocht blijken uit de verschillende reacties in de Franstalige media. Vlaamingen-hater en FDF-voorzitter Olivier Maingain wil zelfs klacht indienen tegen deze actie. De man heeft echter geen poot om op te staan. Het Vlaams Belang is trouwens niet onmiddellijk een partij die zich door Franstalige dreigementen laat afschrikken. Daar-

om zal Vlaams Belang, naast deze actie met de identiteitskaarten, ook nog andere acties voeren en dit tot 23 maart, de dag dat men zogenaamd zicht moet hebben op een nieuwe grote staatshervorming. Op die manier zal Vlaams Belang de Vlaamse partijen blijven herinneren aan hun verkiezingsbeloftes. Immers, als die Vlaamse partijen niet komen tot de beloofde staatshervorming, is dit een keizersbe-

drog van jewelste. Het is dan ook het recht van de kiezer om hiervan op de hoogte te worden gebracht.

Voor iedereen

Uiteraard zijn het niet enkel de politici die op dit leuke hebbeding kunnen rekenen. Het zou maar erg zijn. Elke Vlaming die een dergelijke Vlaamse identiteitskaart wil, heeft daartoe de mogelijkheid. Alle geïnteresseerde Vlamingen kunnen vanaf vrijdag terecht op de fractie van het Vlaams Belang in het Vlaams Parlement (Leuvenseweg 86, vijfde verdieping) om een gepersonaliseerd paspoort te laten maken. Maar men hoeft niet perse persoonlijk langs te komen. Als u uw naam, uw adres en een foto bezorgt aan de Vlaams Parlementsfractie van het Vlaams Belang zal er een Vlaamse identiteitskaart worden aangemaakt en wordt die opgestuurd. U kan een dergelijk e-mailbericht versturen naar fractie.vlaamsparlement@vlaamsbelang.org.

Voor meer informatie kan u steeds terecht op 02/552.41.53.

Wim Wienen

Steden Tegen Islamisering

Op donderdag 17 januari richtte het Vlaams Belang in Antwerpen onder impuls van Filip Dewinter de Europese organisatie "Steden Tegen Islamisering" op.

Een aanzienlijke delegatie van vertegenwoordigers uit verschillende Europese landen was op 17 januari in Antwerpen om de stichtingsconferentie van 'Steden Tegen Islamisering' bij te wonen en het charter van de nieuwe organisatie te ondertekenen. Onder de oprichters bevonden zich ondermeer een uitgebreide delegatie van de FPÖ, met voorzitter Heinz-Christian Strache aan het hoofd, en de Italiaanse Adriana Bolchini Gaigher, uitgever van een tijdschrift dat de islamisering aanklaagt en tevens gewezen strijdgenote van de bekende auteur Oriana Fallaci. Verder waren ook verschillende leden van de Duitse Pro-beweging aanwezig, een beweging die haar machtsbasis vooral in Keulen heeft met vier gemeenteraadsleden, maar ondertussen werkt aan de uitbouw van een landelijke partij. De succesvolle Elzasser partij Alsace D'Abord werd vertegenwoordigd door kopman Robert Spieler. Ook de Duitse partij Republikaner was vertegenwoordigd.

Heinz-Christian Strache

'Steden Tegen Islamisering' is een stedenverband van burgercomités, actiegroepen en partijen die zich kantten tegen de islamisering in het algemeen en tegen de inplanting van nieuwe moskeeën in de Europese steden in het bijzonder. De organisatie werd opgericht vanuit de overweging

dat islamisering geen lokaal probleem is, maar dat een vergelijkbare evolutie plaatsvindt in alle West-Europese landen en steden. Het stedenverband kant zich in het bijzonder tegen de oprichting van nieuwe moskeeën aangezien deze moskeeën veelal functioneren als katalysatoren voor de islamisering van stadswijken.

Wandeling door Antwerpistan

's Ochtends vond een druk bijgewoonde persconferentie plaats waarbij de nieuwe organisatie werd voorgesteld aan de Vlaamse en internationale media. In de namiddag werden de buitenlandse delegaties door Filip Dewinter rondgeleid in Antwerpen-noord, de Antwerpse wijk die het meest getroffen is door immigratie en islamisering. In een straal van tweehonderd meter bevinden er zich acht moskeeën, waaronder de nieuwe radicale Pakistaanse moskee Noor Ul-haram. Deze moskee met twee minaretten en een indrukwekkende glazen façade werd een maand geleden door Vlaams minister Keulen erkend

en zal in de toekomst dus ook worden gesubsidieerd. De buitenlandse gasten konden ook vaststellen hoe het Nederlands in de wijk als voertaal verdrongen wordt door het Arabisch en het Turks, wat zich ondermeer uit in een vrij algemene verspreiding van laatst genoemde talen op de winkel-etages.

Op een werkvergadering in de namiddag werden praktische afspraken gemaakt betreffende de toekomstige werking. De leden van 'Steden Tegen Islamisering' plannen in de toekomst initiatieven op elkaar af te stemmen, samen actie te voeren en onderling informatie uit te wisselen met als doel op een gecoördineerde en nog beter geïnformeerde manier de islamisering van de West-Europese steden te kunnen bestrijden. Zo plant de organisatie de verspreiding van een gemeenschappelijke e-mailnieuwsbrief die in verschillende talen wordt verspreid en enkele congressen in Keulen en Parijs in de loop van 2008.

Wim Van Osselaer

www.stedentegenislamisering.be • www.citiesagainstislamisation.com

Recht door zee !

Nooit eerder was het besef in Vlaanderen zo groot dat alleen een eigen Vlaamse staat ons de mogelijkheid biedt om de moeilijke uitdagingen van de volgende decennia aan te gaan. Dat is voor een deel de verdienste van onze partij.

Onze welzijn en welvaart veiligstellen, dat is de opdracht van een partij al het Vlaams Belang. Maar we zijn er nog niet. De tegenkrachten zijn machtig. En dus blijft het Vlaams Belang zonder omwegen voor onafhankelijkheid gaan. Niet alleen als stok achter de deur, maar als enig alternatief.

Er kondigen zich nog andere uitdagingen aan : de groeiende invloed van de islam, de record immigratie, de nog altijd veel te lakse aanpak van de criminaliteit, de toenemende repressie tegen de vrijheid van meningsuiting, om alleen die maar te vermelden.

Het Vlaams Belang heeft de voorbije dertig jaren bewezen een beginselvaste, goed georganiseerde partij te zijn. Vlaanderen heeft meer dan ooit nood aan zo'n grote partij met ruggengraat en karakter.

Met een nieuwe voorzitter en weldra vernieuwde besturen op alle niveaus werken we daaraan. Op volle kracht naar 2009!

Luk
Van Nieuwenhuysen
Voorzitter
partijraad

Congres 2 maart 2008 ICC GENT

**Stemmen kaderleden met oproepingsbrief en identiteitskaart:
13 u. - 14.30 u.**

**Aanvang namiddagzitting:
15 u.**

Sprekers:

**Frank Vanhecke, Luk van Nieuwenhuysen
en de nieuw verkozen partijvoorzitter**

Busregeling Congres 2 maart 2008 - ICC gent

Gratis bussen worden ingelegd vanuit de meeste plaatsen in Vlaanderen.
Voor inschrijvingen (verplicht!) en verdere informatie kan men steeds terecht bij de regionale secretarissen (iedere werkdag van 10.00 tot 18.00 uur)

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

REGIO ANTWERPEN - 03 216 92 13

Berchem, kerk 12.30 uur
Antwerpen, secretariaat Van Maerlantstraat 12.30 uur

REGIO ANTWERPEN-ZUID - 03 459 89 84

Niel, Heideplaats 12.15 uur
Rumst, E19 richting Antwerpen 12.30 uur
Kontich, E19 carpoolparking 12.45 uur

REGIO MECHELEN-LIER - 015 41 18 48

Heist o/d Berg, Station 11.30 uur
Mechelen, Rode Kruisplein 11.45 uur
Blaasveld, kerk 12.00 uur
Lier, parking Carrefour 12.15 uur
Bornem, taverne 't Zandhof 12.15 uur

REGIO VOORKEMPEN - 03 658 67 37

Kalmthout, heide 12.15 uur
Brasschaat, kerk 12.30 uur
Schoten, Carrefour-Pizzahut 12.45 uur

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

REGIO AALST - 053 77 55 07

Herzele, parking Sylva Tours 11.15 uur
Ninove, Station café Leeuwenhol 11.50 uur
Aalst, Café Den Ijzer 12.20 uur

REGIO DENDERMONDE-ST.-NIKLAAS - 03 777 08 01

Dendermonde, De Bruynkaai 12.30 uur
Sint-Niklaas, parking Syntra Heimolenstraat 13.00 uur

REGIO OUDENAARDE - 055 21 10 02

Brakel, Markt 11.45 uur
Ronse, Markt 12.15 uur
Oudenaarde, secretariaat VB 12.45 uur
Eke, parking Makro 13.15 uur

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

REGIO BRUGGE - 050 39 72 81

Brugge Magdalenaparking 13.30 uur

REGIO KORTRIJK - 0475 42 19 29

Kortrijk voorkant station 12.10 uur

REGIO ROESELARE - 0472 52 71 85

Roeselare De Gezelle 12.50 uur

REGIO MIDDENKUST - 059 80 80 81

Oostende, Mercatorparking 11.50 uur
Blankenberge, voorkant Stadhuis 12.20 uur

PROVINCIE LIMBURG

REGIO NOORD-LIMBURG - 011 54 79 20

Maaseik, Cultureel Centrum 11.00 uur
Bree, ziekenhuis 11.15 uur
Peer, kerk 11.30 uur
Overpelt, Oude Markt 11.45 uur

REGIO MIDDEN-LIMBURG - 011 23 33 49

Hasselt, Kol. Dusartplein 12.00 uur
Beringen, afrit Paal - carpoolparking 11.45 uur

REGIO ZUID-LIMBURG - 012 67 24 49

Tongeren, Station 11.00 uur
Bilzen, parking GB aan E313 11.30 uur

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

REGIO HALLE - 02 582 91 75

Halle, Sint-Rochuskerk 12.15 uur
Dilbeek, parking CC Westrand 12.45 uur
Affligem, carpoolparking E40 13.15 uur

REGIO LEUVEN - 016 20 43 01

Landen, Station 10.30 uur
Zoutleeuw, Parking Frituur Grote Steenweg 10.45 uur
Tienen, Parking Carrefour 11.15 uur
Leuven, Parking Bodart 11.45 uur

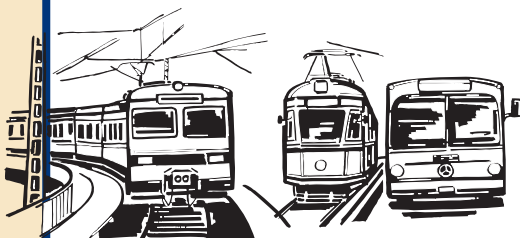
REGIO VILVOORDE - 02 253 38 27

Grimbergen, Brusselsesteenweg 11.45 uur
Vilvoorde, Kerk Portaelsplein 12.15 uur

KOEPSEL BRUSSEL

REGIO BRUSSEL-19 - 02 219 34 67

Madouplein Secretariaat 12.45 uur

Met het openbaar vervoer

Het ICC Gent ligt op 10 minuten wandelen van het treinstation Gent-Sint-Pieters maar ook met de bus en de tram geraakt met gemakkelijck aan het ICC.

Volgende lijnbussen hebben een halte aan de Ledeganckstraat, recht tegenover de ingang van het ICC ghent:

lijnen 9, 28, 34, 35, 36, 55, 57, 58, 70, 71, 72, 76, 77, 94, 95.

Al deze lijnen rijden van de halte Ledeganckstraat naar het station Gent-Sint-Pieters.

Voorrang van rechts

Jan Lievens

Een volk dat zijn geschiedenis niet kent, heeft geen toekomst. Deze zinsnede zou zeer beknopt het interessante politiek essay 'Voorrang van rechts' kunnen samenvatten. Wie zijn geschiedenis niet kent kan er immers niks van leren en is dus gedoemd om dezelfde fouten te maken.

In dit essay verdedigt de jonge historicus Peter Pauwels (°1979) een rechtse visie op onze samenleving. Peter Pauwels was jarenlang actief in de Vlaamse studentenactie, onder meer in het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV) en lag in 2002 samen met de Nederlandse prof. G. L. Olaf baron van Boetzelaer aan de basis van het Civilistisch Appèl, een denktank en actiegroep voor conservatieve ethiek in Vlaanderen en Nederland. Vandaag is hij actief voor het Vlaams Belang als afdelingsvoorzitter in de stad Eeklo.

Het is de denkfout van links dat een samenleving vanaf nul kan opgebouwd worden. Vandaag betalen we de prijs

voor deze overmoed en glijden we af naar een samenleving die er eigenlijk geen meer is, want samen leven vraagt interesse en engagement, betoogt Pauwels. Interesse in "alles wat door onze samenleving wordt voortgebracht" - zeg maar de definitie van cultuur - en het engagement om hieraan ook zelf daadwerkelijk deel te nemen. Tegenwoordig is er echter bijna geen interesse meer in onze culturele eigenheid en iedereen is liever met zichzelf bezig.

Het essay werd voorzien van een voorwoord van Filip Dewinter en een nawoord werd verzorgd door neerlandicus en zelfstandig publicist Wouter van den Meersch. Dit bevlogen en soms eigenzinnig werk is een aanrader voor diegenen die begaan zijn met onze westerse waarden en normen.

Verkrijgbaar via Uitgeverij Egmont:
www.uitgeverijegmont.be of 0472 60 35 52 (tijdens de kantooruren).

Voorrang van rechts. Betekenis en belang van politiek rechts in onze nieuwe samenleving.

Peter Pauwels

100 blz.

Eigen beheer, 2007.

12,50 euro

Day of Reckoning

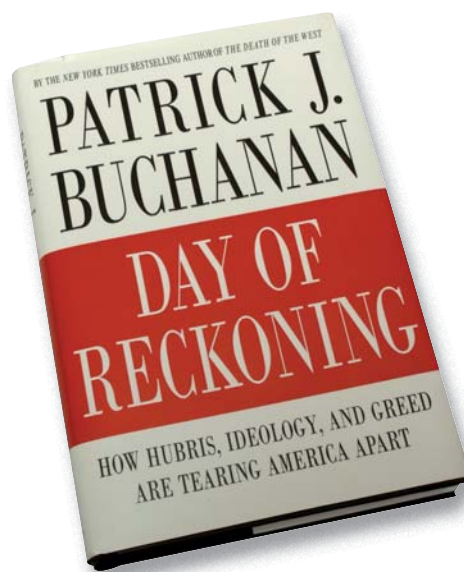
Jan Lievens

Met de Amerikaanse presidentsverkiezingen in aantocht en een conservatieve beweging die hopeloos verdeeld is, komt Patrick Buchanan met een keiharde kritiek op de huidige politieke koers van de Verenigde Staten. Buchanan is zelf een veteraan van de conservatieve beweging. Hij was adviseur van drie Amerikaanse presidenten en was zelf tweemaal Republikeins presidentskandidaat in 1992 en 1996 en voor de Reform Party in 2000. Buchanan is tevens auteur van acht boeken, columnist en lag aan de basis van de debatprogramma's The McLaughlin Group bij NBC en Crossfire en The Capitol Gang bij CNN.

De overmoed, ideologie en hebzucht in de ondertitel staan onder meer voor het 'imperialistische' buitenlandbeleid, het multiculturalisme en de ongebreidelde vrije markteconomie. Buchanan stelt onomwonden dat deze politiek bedreigingen heeft gegenereerd die Amerika op een pad van nationale zelfmoord hebben gebracht. Zijn aanval op ideologie mag

niet verbazen en viseert uiteraard ook de neoconservatieven. Het is dan ook geen toeval dat dit boek opgedragen is aan Russell Kirk, de belangrijkste traditionele conservatieve denker die de VS heeft gekend. Kirk stelde immers dat de conservatieve geest tegengesteld is aan de ideologische geest. Buchanan verwoordt het als volgt: "Ideologie heeft een voet in de realiteit staan, maar de andere voet zit altijd in het drijfzand. Want niemand kan de toekomst kennen. Maar de ware gelovige heeft morele zekerheid want zijn ideologie voorspelt een toekomst die er zeker komt indien de offers toereikend zijn en de gezalfde leider trouw gevolgd wordt." (blz. 57-58).

Momenteel zit de VS, volgens Buchanan, in een fase van deconstructie of ontbinding van een Westers en christelijk land, naar waar Theodore Roosevelt voor waarschuwde, een 'warboel van bekvechten-de nationaliteiten'. Buchanan combineert andermaal zijn scherpe analyse en belezenheid in dit spijkerhard boek.

Day of Reckoning

Patrick J. Buchanan

Thomas Dunne Books, St. Martin's Press, New York, 2007.

ISBN 978-0-312-37696-3

294 blz.

21,75 euro

'60 nationalistische figuren' brengt een reeks biografische schetsen van zeer uiteenlopende figuren uit de Vlaamse en heelnederlandse beweging.

224 blz.

12.50 euro

uitgeverij

Egmont vzw

Bestellen via www.uitgeverijegmont.be of 0472/60 35 52
(tijdens de kantooruren)